

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 690/2023
06.07.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Невенке Важић, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА–адвоката Душана Сакића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К.бр.513/22 од 22.02.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.267/23 од 09.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 06.07.2023. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА–адвоката Душана Сакића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К.бр.513/22 од 22.02.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.267/23 од 09.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву К.бр.513/22 од 22.02.2023. године, окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци, коју ће издржавати у просторијама у којима станује са применом мере електронског надзора.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 59.298,00 динара и на име паушала износ од 5.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.267/23 од 09.05.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, па је потврђена пресуда Основног суда у Краљеву К.бр.513/22 од 22.02.2023. године.

Против наведених правоснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА–адвокат Душан Сакић, због повреда закона из члана

438. став 1. тачка 1) и 9) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да укине наведене пресуде и списе предмета врати Основном суду у Краљеву на поновно одлучивање, али пред потпуно измењеним већем. Иако формално не означава, из самог образложења произилази да бранилац суштински указује и на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 10) у вези члана 453. ЗКП.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, бранилац окривљеног је навео да је доношењем побијаних пресуда повређена одредба члана 4 ЗКП, односно начело *ne bis in idem*. Ово из разлога што је окривљени АА за исто дело већ правноснажно осуђен пресудом Прекршајног суда у Краљеву Пр.бр.4732/17 од 26.07.2019. године, а ради се о истом окривљеном и животном догађају који се одиграо у истом временском и просторном оквиру. Бранилац сматра да је погрешан закључак другостепеног суда да је опис прекршаја из члана 22. став 1. Закона о јавном реду и миру, за који је окривљени оглашен кривим, битно различит од чињеничног описа кривичног дела из члана 323. став 2. у вези става 1. КЗ, а што је суд образложио тиме да прекршајем нису обухваћене радње окривљеног да је критичном приликом напао службено лице у вршењу службене дужности и том приликом му нанео лаку телесну повреду, а да опис прекршаја обухвата само речи вређања службених лица. Бранилац истиче да су на овај начин нижестепени судови превидели део изреке прекршајне пресуде, у којој се након описа дела догађаја када је окривљени легитимисан, па смештен у полицијско возило, у осталом делу пресуде наведено „а затим у просторијама полицијске управе, полицијским службеницима М.Н и Ш.С“, који део подразумева испуњавање и оног критеријума из разлога побијаних пресуда, да су два поступка довољно повезана у садржинском и временском погледу из разлога што је окривљени у време доношења лаке телесне повреде и даље упућивао увредљиве речи двојици полицијских службеника.

Исти наводи захтева, били су истакнути у жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Сакића, те били предмет разматрања Апелационог суда у Крагујевцу, који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепене пресуде Основног суда у Краљеву К.бр.513/22 од 22.02.2023. године. Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни два, став шест и седам своје одлуке Кж1 бр.267/23 од 09.05.2023. године изнео јасне и довољне разлоге, а које Врховни суд у свему прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на те разлоге и упућује.

У осталом делу захтева, бранилац указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, односно да је првостепени суд прекорачио оптужбу, на тај начин што је у изреку пресуде унео и другу повреду у виду крвног подлива јагодичног предела,

којег описа није било у оптужном акту. По оцени браниоца, на овај начин је увећана криминална количина и повређен објективни идентитет оптужбе. Бранилац је посебно истакао чињеницу да је у овом поступку једном укинута пресуда, и то само на основу жалбе у корист окривљеног, што значи да се пресуда не сме изменити на његову штету не само у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције, већ и увећањем криминалне количине, какав је овде случај, чиме бранилац суштински указује и на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 10) у вези члана 453.ЗКП.

Према садржини оптужног предлога Основног јавног тужилаштва у Краљеву К.бр.161/18 од 18.04.2018. године, окривљеном АА је стављено на терет да је критичном приликом „дана 19.09.2017. године у Краљеву, способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, а био је свестан свог дела и хтео његово извршење и био свестан да је овакво његово дело забрањено, напао службено лице у вршењу службене дужности, при чему је једном лицу нанео лаку телесну повреду, на тај начин што је, а након што су га полицијски службеници ББ и ВВ, који су по налогу за извршење службеног задатка број 0031705343 од 18.09.2017. године, одржавали јавни ред и мир у Краљеву и вршили појачану контролу лица и возила зауставили и затражили личну карту на увид, ради провере идентитета, истима рекао: „Шта је било маму вам ..., докле ћете да ме ..., ... једне ћелаве, шта је за мене десет година робије, има да вас одробијам“, због чега су му полицијски службеници рекли да се смири, али како је он наставио са вређањем полицијских службеника, говорећи им:“ Јел знате где су вам жене биле синоћ, а ја знам, биле су код мене, ја сам их ...“, то су му полицијски службеници пришли и сместили га у службени аутомобил, при чему се он опирао, а затим су га након доласка до просторија Полицијске управе Краљево, увели у просторију за задржавање лица, где је док су му руке биле везане лисицама на леђима, пришао оштећеном полицијском службенику ББ и својом главом ударио у његову главу, наневши му лаке телесне повреде *у виду црвенила око левог ока и зигоматичне регије величине 8х6 цм*, чиме је извршио кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323.став 2.у вези става 1. КЗ“.

Са друге стране, према садржини изреке правноснажне пресуде Основног суда у Краљеву К.бр.513/22 од 22.02.2023. године, окривљени АА је „дана 19.09.2017. године у Краљеву, у 16,15 часова, при чему је његова способност да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима била смањена до битног, али не и битно, а био је свестан свог дела и хтео је његово извршење и био је свестан да је његово дело забрањено, напао службено лице у вршењу службене дужности, при чему је једном лицу нанео лаку телесну повреду, на тај начин што је, а након што су га полицијски службеници ББ и ВВ, који су по налогу за извршење службеног задатка број 0031705343 од 18.09.2017. године, одржавали јавни ред и мир у Краљеву и вршили појачану контролу лица и возила, зауставили и затражили личну карту на увид, ради провере идентитета, па су му полицијски службеници пришли и сместили га у службени аутомобил, при чему се он опирао, а затим су га након доласка до просторија Полицијске управе Краљево, увели у просторију за задржавање лица, где је док су му руке биле везане лисицама на леђима, пришао оштећеном полицијском службенику ББ и својом главом ударио у његову главу, наневши му лаке телесне повреде *у виду крвног подлива у пределу левог ока и левог јагодичног предела*, чиме је учинио кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323 став 2 у вези става 1 КЗ.

Према одредби члана 420. став 1. ЗКП, пресуда се може односити само на лице које је оптужено (субјективни идентитет пресуде и оптужбе) и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници (објективни идентитет пресуде и оптужбе).

Одредбом члана 323. став 1. КЗ је прописано да ко нападне или прети да ће напасти службено лице у вршењу службене дужности, казниће се затвором од три месеца до три године, док је ставом 2. истог члана прописано да ако је при извршењу дела из става 1. овог члана службеном лицу нанесена лака телесна повреда или је пређено употребом оружја, учинилац ће се казнити затвором од шест месеци до пет година.

Из одредбе члана 420.ЗКП произилази да закон не захтева идентитет у погледу правне оцене дела, али да захтева да између оптужбе и пресуде постоји идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела, тако да евентуалне измене чињеничног описа дела у изреци пресуде морају остати у границама чињеничног основа из оптужбе, тачније у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива. По оцени Врховног суда, чињеничним описом радњи извршења у изреци правноснажне пресуде суд није прекорачио оптужбу, с обзиром у чињеничном опису постоји идентитет лица које је оптужено и то окривљеног АА (субјективни идентитет) и дела које је предмет оптужбе и то кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. КЗ (објективни идентитет) а чињенични опис наведеног кривичног дела у изреци првостепене пресуде у битном се не разликује од оног наведеног у оптужном акту.

Прецизирање последице извршења кривичног дела у изреци пресуде тако што је наведено да је окривљени пришао оштећеном полицијском службенику АА и својом главом ударио у његову главу, наневши му лаке телесне повреде у виду крвног подлива у пределу левог ока и левог јагодичног предела уместо навода из оптужног акта да су оштећеном нанете лаке телесне повреде у виду црвенила око левог ока и зигоматичне регије величине 8x6 цм, не представља прекорачење оптужбе, јер у чињеничном опису нису додате нове радње окривљеног, већ је само прецизирано које повреде је задобио оштећени, није повећана криминална количина радњи кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим и осуђен, нити је окривљени због наведене измене стављен у неповољнији положај.

Према садржини изреке пресуде Основног суда у Краљеву К.бр.289/18 од 08.09.2022. године, која је укинута решењем Вишег суда у Краљеву Кж1 бр. 146/22 од 16.12.2022. године, усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, и враћена на поновно одлучивање, произилази да је окривљеии АА оглашен кривим да је извршио кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од седам месеци.

Одредбом члана 453. ЗКП је прописано да, ако је жалба изјављена само у корист оптуженог, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

Врховни суд сматра да је захтев браниоца и у овом делу неоснован, из разлога што у поновљеном поступку, није измењена пресуда на штету окривљеног, јер је окривљени АА пресудом Основног суда у Краљеву К.бр.513/22 од 22.02.2023. године оглашен кривим за извршења истоветног кривичног дела, односно кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. КЗ, н није му изречена тежа казна, јер је у погледу кривичне санкције окривљеном изречена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да ће се иста издржавати у просторијама у којима станује са применом мере електронског надзора.

Са свега изложеног, на основу одредаба члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић, с.р.**